

בס"ד יד' טבת ה'תשע"ט
 הדלקת נרות - 16: 21
 צאת השבת - 17: 13
 רבנו תם - 17: 43
 שעון חורף - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה תשע עשרה - עלון מס' 942
 @ ביום שני תחילת "שובבי"ם"
 @ ביום שישי כ' טבת יחולו הילולת ר' משה בן מיימון
הרמב"ם והילולת ר' **יעקב אביחצירא** זצ"ל
 זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל, אמן.

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פפטידון: "זיקדבו ימי"
 (מלכים א' ב')

מרתק - ראו בעמוד 2
מכל מלמדי השכלתי

פרשת ויחי
חזק חזק וצדקה צדקה

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
להשתתף בסעודה רביעית
בביתנו "אוהל-מועד" ב- 20:30

מעייני הפרשה:

- ← בקשתו של יעקב ליוסף: "אל נא תקברני במצרים."
- ← יוסף מביא את אפרים ומנשה אל אביו החולה שיברך אותם לפני מותו.
- ← מתנת יעקב ליוסף "אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי".
- ← ברכת יעקב ליוסף ובניו.
- ← האבל על מותו של יעקב והכבוד שחלקו לו במצרים ובכנען.
- ← יוסף מבטיח ומעודד את אחיו שאינו נוטר להם שנאה וטינה והכל מהקב"ה.
- ← בקשת יוסף: "יפקד יפקד אלוהים אתכם והעליתם את עצמותי מזה".

"אשר לקחתי מיד האמורי בהרבי ובקשתי"

מבאר רש"י: בהרבי ובקשתי - "בצלתי ובבעותי", היינו על ידי תפילה. מפני מה - הקשה הצדיק רבי מנחם מנדל מקוצק - נמשלה התפילה לכלי מלחמה "קשת"? אלא - תירץ הרבי - כאשר האדם מבקש לירות חץ מתוך הקשת, ידוע הדבר כי ככל שהוא ימתח את מיתר הקשת יותר, כך יעוף החץ למרחק גדול יותר. כן הוא גם בעניין התפילה - סיים הרבי - **ככל שהאדם יתאמץ וימתח את מיתרי לבו בכונת התפילה, כך תגיע תפילתו גבוה יותר ותבקע רקיעים!**

"ויקרא בהם שמי ושים אבותי" (מח, טז)

כאשר הבנים הולכים, חלילה, בדרך הרע - **הרי הוריהם וסביהם נושים ונכלמים**, לכשקוראים בהם את שם בניהם או נכדיהם. לפיכך ברך אותם יעקב אבינו, שיהיו ראויים להיקרא עליהם שם אבותיהם, לבל תהי חרפה בכך אם יאמרו, שהם הינם נכדיהם וניניהם של אברהם יצחק ויעקב...

"וידגו לרוב בקרב הארץ" (מח, טז)

מה דגים הללו גדלים במים כיוון שיורדת טיפה אחת מלמעלה מקבלים אותה בצמיאון כמו שלא קיבלו טיפה של מים מימיהם, כך הם ישראל גדלים במים בתורה. כיוון שהם שומעים דבר חדש מן התורה, מקבלים אותו בצמיאון כמי שלא שמעו דבר תורה מימיהם. (בראשית רבה)

"מאשר שימנה להמו" (מט, כ)

איתא במדרש שאשר עומד על פתח גיהנום וכל מי שידוע משנה הוא מצילו. "שמנה" אותיות משנה.

פנות הניבים והפתגמים

דָש בַעֲקָבִיו = מְזַלֵּל בְּאַחֲרֵים.

דוגמה: השר המִתְנַשֵּׂא דָש בַעֲקָבִיו אֶת הַהֲלִיכֹת וְהִנְיֻמוֹסִים הַמְקַבְּלִים בְּחֻבְרָה.

מקור: עוונות שְאָדָם דָש בַעֲקָבִיו בְּעוֹלָם הַזֶּה מִסְבִּין לוֹ לְיוֹם הַדִּין [עַבְדָּה זְרָה יח, א']. (ניבונוקו)

הסידור ממשול מדרג עמי! העלון שעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קסן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חיידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

לדעת לפרגן לשני

"ויברכם ביום ההוא לאמור בך יברך ישראל לאמור ישימך אלוהים כאפרים וכמנשה"
 נשאלת השאלה: במה שונים אפרים ומנשה שכל אב בעם ישראל מברך את ילדיו שיהיו כמותם?
 התשובה נעוצה בהנהגה שלהם:

כשהסבא יעקב משפיל את ידיו ומברך את אפרים ביד ימין מנשה שותק ומפרגן לאחיו שיקבל את הברכה וגם לא פוצה פה שאיננו מדבר בפני גדולים ממנו למרות שישל טעון ל"הפליה". לעומתו אפרים כששומע את אביו מנסה לתקן את הסבא שיחליף את הידיים הוא לא מגיב (יכל לומר לאביו למה אתה מתערב!! תעזוב את סבא הוא יודע מה הוא עושה..). הוא שותק איננו מדבר בפני גדולים ממנו ומפרגן לאחיו שיקבל את הברכה. **ילדים כאלו שאינם מדברים בפני גדולים ומפרגנים אחד לשני, זו ברכה שכל אב היה רוצה...**
 לפעמים אנשים סביבנו מעכירים את האווירה בחוסר הפרגון שלהם ומושכים אותנו בחבלי השווא והתסכול שלהם ועלינו לעמוד בפרץ ולהוכיח אותם בנועם...

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

אחד התנאים להצלחת ילד בכיתה הוא ההתעניינות הקבועה והקשר של הוריו עם המחנך. ישנם הורים, שהם בעלי חסד מופלאים, העסוקים תדיר בחסדים ובטובות עבור כל העולם. הם מרבים להתרוצץ עבור חלכאים ונדכאים מפקיד למשנהו ומן הביטוח הלאומי למשרד השיכון, כי בקצה העיר שוכן לו בודד זקן ואומלל; אולם להגיע לכיתה או לקיים שיחה טלפונית קצרצרה עם המחנך של ילד - אין להם פנאי; מה שנובע, אולי, מחוסר מודעות לחשיבותו של קשר כזה. לעתים סבורים ההורים, שמלאכתו של המורה כה קשה היא, עד שאינם חפצים להוסיף על טרחתו בשיחתם. אכן מה שנכון - נכון; המורה אמנם עובד קשה מאד. אין זה פשוט כלל ועיקר לשאת על הכתפיים נטל של משפחה, לעתים אף ברוכת ילדים, ובנוסף לכך - גם נטל של כיתה שלמה. לדאוג ששלושים ילדים ידעו את החומר הנלמד היטב, יקשיבו ויבינו, לא ישתוללו ואף יתנהגו בצורה הולמת - אין זה מן הדברים הקלים וכאן תפקיד ההורים לסייע.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרה"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הללם"

כל הישועות והברכות

לרביץ ואסתר המדני' הי"ו שתמו לסעודה הרביעית בלויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדס, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באשר וברפסת טובה. שיריו נחת מכל יוצאי חלציהם וברכה והצלחה לכל ילדיהם לרפואת הווייה-חיה בת אסתר

מרכה והצלה

למזכה הרבים כה"ן שיברכו מפי עליון ויזכו לשנים רבות יאר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות אושר ופרנסה טובה

כל הישועות והברכות

לכפ"ס ישראל יעקובי הי"ו שתמו לסעודה הרביעית בלויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדס, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באשר וברפסת טובה. שיריו נחת מכל יוצאי חלציהם וברכה הצלחה וזיווג לבנותיהם ולהבדיל לעיני דוד בן יהודה ז"ל

מרכה והצלה

לאפרים וג'אנט ובורים שיברכו מפי עליון ויזכו לשנים רבות ובכל מילי דמיטב ורוחניות ובגשמיות יאר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך אושר בריאות איתנה ופרנסה טובה וזיווג לאישים

סנה לכל הנשים

בנושא ניקוי רעלים ורומאה אלטרנטיבית עם הרבנית רחל בצרי תתקיים ביום שני טז' טבת 18-12-24 בשעות 10:00-15:30 בביתכ"נ "דוד המלך" רח' הגלבע 17 יבנה פרטים: 073-2221240

מרכה והצלה

למנשה ודבורה יצחק פור שיברכו מפי עליון ויזכו לשנים רבות יאר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות אושר ופרנסה טובה וזיווג הגון לבנותיהם

מרכה והצלה

למנשה ודבורה יצחק פור שיברכו מפי עליון ויזכו לשנים רבות יאר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות אושר ופרנסה טובה וזיווג הגון לבנותיהם

מרכה והצלה

לשמואל ומעיין מוסאי לרגל הולדת הבה יהי רצון שהגדל כאמותנו שרה רבקה רחל ולאה, תזכו לחופתה שתצליח בכל דרכיה וברכה והצלחה לדוד ומרים מוסאי לשמעון ומרים בניטה

מרכה והצלה

לע"נ הצדיק והצנוע דוד יעקובי בן יהודה וציפורה ז"ל נפטר יז' טבת תשס"ב. ביום שלישי בשעה 10:00 יום לימוד בבית הכנסת "עזרא הסופר". 15:15 - עליה לבית העלמין 16:00 - דברי תורה וערבית ב"עזרא הסופר"

מרכה והצלה

לע"נ הצנועה והעונה ליהוה אלביה בת פריחה ז"ל יז' טבת פקידת שנתה שתמלץ טוב בעד משפחתה

מרכה והצלה

לע"נ הצנועה והעונה ליהוה אלביה בת פריחה ז"ל יז' טבת פקידת שנתה שתמלץ טוב בעד משפחתה

מרכה והצלה

לע"נ הצנועה והעונה ליהוה אלביה בת פריחה ז"ל יז' טבת פקידת שנתה שתמלץ טוב בעד משפחתה

מרכה והצלה

לע"נ הצנועה והעונה ליהוה אלביה בת פריחה ז"ל יז' טבת פקידת שנתה שתמלץ טוב בעד משפחתה

מרכה והצלה

לע"נ הצנועה והעונה ליהוה אלביה בת פריחה ז"ל יז' טבת פקידת שנתה שתמלץ טוב בעד משפחתה

מרכה והצלה

לע"נ הצנועה והעונה ליהוה אלביה בת פריחה ז"ל יז' טבת פקידת שנתה שתמלץ טוב בעד משפחתה

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם - :

שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פריג' רפאל בן מרים הי"ו באבאי באבאי בן מורווי הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו יהונתן אריאלי בן שרה הי"ו שבתי מוסאי בן נהיית הי"ו משה בן סרוור הי"ו אסתר אהרני בת גוהר מנב"ת

לע"נ הצנועה והעונה ליהוה אלביה בת פריחה ז"ל יז' טבת פקידת שנתה שתמלץ טוב בעד משפחתה

נעימה שלום-זהה בת מרים ז"ל שרה מורנו בת חנה ז"ל יצחק נאמן בן רחל ז"ל שרה כנפ' בת יוכבד ז"ל סולטנה נגר (נסימי) בת גולשן ז"ל מרים דודי בת זליכה ורחמים ז"ל רחל-לידור בת יעל יוסף ז"ל רבקה רובי בת מילכה ונתן ז"ל

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

עניינת אמן על ברכת ילד קטן

הנהגת הגרשו"א אורבך זצ"ל

שאלה : האם יש לענות אמן אחר ברכותיהם של ילדים קטנים?

תשובה : בברייתא במסכת ברכות (דף נג.) שנינו: אחרי כל מי שמברך עונים "אמן", חוץ מאחרי תינוקות של בית רבן. והני מילי (ואלו הדברים, כלומר וכך הדין) בעידנא דגמרי, כלומר בזמן שלומדים סדר הברכות בפני רבן (רב שלהם), אבל בעידנא דמפטרי נפשיהו, עונין. כלומר בזמן שהם מברכים כדי לפטור את עצמם, ולמשל, כאשר ילד מברך "בורא פרי העץ" על תפוח, עונים אמן אחריו.

וביאור הדבר הוא, כמו שכתב מרן השלחן ערוך (סימן רטו) שמותר ללמד לתינוקות את הברכות כתקנן, ואף על פי שהם מברכין לבטלה בשעת הלימוד, שהרי בזמן שמלמדים ילד קטן לברך, מלמדים אותו את נוסח הברכה אף בלא שיתחייב בה. וכגון הרוצה לחנך את בנו לברך ברכת בורא פרי העץ, רשאי לבקש לברך כמה פעמים על פרי אחד, אף שמן הדין אין לברך אלא פעם אחת. ולכן אין לענות "אמן" אחר ברכות כאלה, שהרי לא שייך לומר אמן לאמת ולקיים את דברי המברך בזמן שברכתו אינה ברכה.

אבל בזמן שהם מברכים כדן כדי לפטור את עצמם, כיון שמצוות חינוך הם מברכים אף לפני הגיעם לגיל מצוות, לכן יש לענות אחר ברכתם אמן.

מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל כתב, שמספק אין לענות אמן אלא על ברכה של ילד שהגיע לגיל תשע ואילך.

ומכאן נלמד, שיש לחנך את הילדים לנקות את גופם היטב היטב, שאם אינם מנקים עצמם כראוי לאחר שעושים את צרכיהם, הרי שכל ברכותיהם ותפילותיהם הולכים לשווא.

ויש להוסיף, שהרי כשם שיש צורך לחנך את הילדים לברך, כמו כן יש צורך לחנך אותם לענות "אמן" על הברכות. וכאשר המבוגרים לא יענו אמן על ברכתו של הילד, הרי גם הוא עלול לזלזל בעניית "אמן", שהרי הוא אינו יודע מדוע לא עונים אחריו אמן. לכן היה נוהג הגאון רבי שלמה זלמן אורבך זצ"ל, שכאשר ילד קטן היה מברך על ידו, היה הוא עונה "אמן" בלי סיוע המילה "אמן". וכך הילד, לא שם לב לכך שלא עונים אחריו אמן כראוי, ובכל זאת מתחנך לענות אמן.

ציורף ילד קטן לזימון

עיקר הדין של זימון לפני ברכת המזון כאשר שלשה אנשים או יותר, אכלו ביחד סעודה שיש בה פת לחם.

הכוונה שלשה אנשים גדולים, כלומר, שהם מעל גיל שלוש עשרה שנים ויום אחד, אבל שלשה ילדים קטנים, אינם רשאים לזמן לפני ברכת המזון.

ואם היו שני מבוגרים אוכלים יחד, ועמהם אוכל עוד ילד אחד שעדיין לא הגיע לגיל מצוות, נחלקו רבותינו הראשונים אם יש לצרף את הילד הקטן לזימון, או שאינו מצטרף לזימון. שלדעת הרי"ף והרמב"ם אפשר לצרף אפילו ילד קטן לזימון, בין אם מדובר בזימון של שלשה שאוכלים יחד, ובין אם מדובר בזימון של עשרה יחד (שאז מזכירים גם שם ה' בזימון).

מרן עובדיה יוסף זצ"ל בספרו שו"ת יביע אומר חלק ה, כתב לבאר בזמנינו, שכל הילדים לומדים היטב בבתי הספר את ענין הברכות, ולא קיימת כמעט מציאות של ילד שיוצא לעבוד ואין לו ידיעה למי מברכים, יש לתלות מן הסתם שכל ילד מגיל שש שנים כבר יודע למי אנו מברכים.

מבל מלמד" השכלתי

"וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה ויאמר יוסף אל אביו בני הם."

מבאר רש"י: ביקש לברכם ונסתלקה ממנו שכינה, לפי שראה שעתידים לצאת ירבעם מאפרים ויהוא ובניו ממנשה.

"וויאמר מי אלה" שאינם ראויים לברכה.

מובא בספר יגדיל תורה' בשם ילקוט הגרשוני:

יש לומר שהדברים מרומזים בפסוק "וירא וישאל את בני יוסף".

בני ר"ת: ירבעם בן נבט וגם יהוא בן נמשי.

אמר לו יוסף מה לך להסתכל על הרשעים שאינם ראויים לברכה, להסתכל על הצדיקים שבהם יהושע בן נון שהוא בוודאי ראוי לברכה...

"וידבר יוסף אל בית פרעה לאמור אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה לאמור: אבי השביעי לאמור... ועתה אעלה נא ואקבור את אבי ואשובה"

נשאלת השאלה: לשם מה נצרך יוסף לשלוח שליחים לפרעה לבקש לצאת ממצרים? וכי אינו יכול לגשת בעצמו לדבר עם פרעה בעצמו?!

מתרץ הגאון רבי חיים קנייבסקי בספרו "טעמא דקרא" בשם אביו זצ"ל: שיוסף ידע שכיוון שיאמר לפרעה שברצונו לצאת ממצרים יאמר לו פרעה שאינו יכול לעזוב כי אין מי שימלא את מקומו... ואם יוסף יעזוב את ההנהגה ואפילו לתקופה קצרה, סביר להניח שתיחרב ותתמוטט כל הממלכה, כי הוא אינו יכול לכלכל לבדו את מצרים. לכן התחכם יוסף, ושלה את אנשי בית פרעה שידברו עם פרעה בשליחותו, ולהם, יתבייש פרעה לומר שכל ההנהגה תלויה אך ורק ביוסף, ועל כורחו יסכים לשלוח ממצרים...

"באשר שמונה לחמו והוא יתן מעדני מלך"

בגמרא ירושלמי, פסחים פ"ד מובא מעשה:

ר' עקיבא הלך לאסוף צדקה. הגיעו לבית אחד וכשרצו להיכנס שמעו את האב אומר לבנו - לך לשוב ותקנה את הירק הזול ביותר שיש, וגם אל תקנה מהחדש אלא מהישן...

הבינו החכמים ודילגו על הבית שכן כנראה המצב שם קשה. כשחזרו, ראה אותם האב ושאל: "למה לא נכנסתם גם אלי...?!"

סיפרו החכמים את אשר שמעו... אמר להם: "לא מה שביני לביתי, ביני לבין הקב"ה!" ובקשם לגשת לאשתו שתיבא להם סאה מלאה דינרי זהב. כשהגיעו לפתח הבית ודרשו את סאת דינרי הזהב, שאלה האישה: "מה אמר לכם בעלי? סאה גדושה או מחוקה?" ולא ידעו. אמרה האישה: "אתן גדושה, ואם התכוון מחוקה, אוריד מכתובתי", שמע זאת בעלה והכפיל את כתובתה.

האלשיך הקדוש לומד מסיפור זה: שהדרגה הגבוהה בצדקה היא שאדם נותן יותר ממה שמוציא על עצמו. כן גם אצל אשר: בשביל עצמו הספיק לו ארוחה שמנה, אבל לאחרים נתן מעדני מלך...

היהודי החכם

שמואל היה יהודי תלמיד חכם וירא שמיים שנשא חן בעיני א-לוקים ואדם. כולם רחשו לו כבוד והעריכו אותו מאוד. הפריץ המקומי מינה אותו למנהל עסקיו. שמואל היה האדם היחיד שלו נתן את המפתחות לכספתו, ביודעו כי שמואל לעולם לא ייגע בדבר השייך לאדם אחר. פעם, כשבעל האחוזה שב ממסע, פרץ מסיבה גדולה והזמין אליה אורחים רבים. הוא סיפר לאורחיו את מעלותיו של מנהל העסקים היהודי, שהיה אף הוא בין המוזגים, אף שלא יכול היה לאכול כלום מן המזון שהוגש במסיבה. בעל האחוזה ביקש משמואל להביא מכספתו את היהלום המפורסם שירש מהוריו. היהלום היה ידוע כאחד היהלומים הגדולים בעולם שערכו לא יסולא בפז. כל האורחים עצרו את נשימתם בציפייה לראות את אבן הפז הנדירה והיקרה. מספר דקות לאחר מכן נכנס שמואל נושא בידיו תיבה מוזהבת עטורה אבני חן רבות. כולם הצטופפו סביב לתיבה כדי להצליח ולראות היטב את היהלום. אך דווקא בעל האחוזה בחר לפתוח בנאום ארוך כיצד סביו המנוח רכש את האבן תמורת סכום רב וכמה נדירה האבן. לבסוף פתח את התיבה. אך לחרדתם של כל הנוכחים, התיבה הייתה ריקה! המחילים נתקו מפוי של בעל האחוזה ונראה היה שהוא עומד לפרוץ בבכי. כמה מן האורחים החלו לצעוק, 'לתלות את היהודי!' אך בעל האחוזה לא האמין ששמואל הוא האשם במעשה כזה, ובפרט בגניבת דבר יקר כל כך השייך למעסיקו. עם זאת, רק לשמואל יש מפתחות לכספתו, מי עוד יכול להיות הגנב? הוא פנה לשמואל ואמר: 'במשך שנים רבות שרתת אותי באמנות ובמסירות, אך נראה כי הפעם לא היית מסוגל לכבוש את יצרך וגנבת את היהלום. לו תשיב אותו באופן מידי, אני מבטיח לך שלא אעניש אותך.' 'חלילה וחס!' קרא שמואל. 'לעולם לא אגנוב דבר, במיוחד לא דבר-מה השייך לך, מעסיקי הטוב והנדיב. אני מבין היטב מדוע אתה חושד בי, אך אני מפציר בך: תן לי הזדמנות להוכיח את חפותי וניקיון כפי. שמואל ביקש מבן האחוזה להשאיר את כל האורחים באולם, שכן הגנב האמיתי מצוי ביניהם. לאחר מכן הוא ביקש רשות ללכת הביתה ולהביא דבר-מה שיגלה את זהותו של הגנב. מקץ זמן קצר שב שמואל ולתדהמת כולם החזיק בידו תרנגול שחור. 'אורחים יקרים', קרא שמואל, 'יש לי כאן תרנגול מיוחד במינו. הוא ירשה לכל אדם ישר ללטפו, אך אם ילטף אותו גנב הוא מיד ינפץ בכנפיו ויקרא בקול גדול, 'קוקוריקו!' הגנב האמיתי נמצא כאן בינינו, ולפיכך אבקש מכל הנוכחים לגשת הנה, איש איש בתורו, וללטף את התרנגול בידם הימנית. כשהתרנגול יתחיל לקרוא – תדעו מיהו הגנב'. במתח ובהתלהבות לא מוסתרים כל הנוכחים החלו לגשת וללטף את התרנגול. אך כאשר לטף אחרון האורחים את התרנגול והוא עדיין לא קרא, 'קוקוריקו!' החלו כל האורחים לצעוק: 'היהודי היתל בנו! הוא גנב וגם שקרן!' 'סבלנות, אורחים יקרים. אל נא תתרגשו, עדיין לא סיימתי', אמר שמואל בשלווה. 'עד מהרה תדעו מיהו הגנב האמיתי...' לאחר מכן ביקש שמואל מן האורחים להרים את ידם הימנית. הם עשו כן,

ומה שראו הנאספים היה שפע של ידיים שחורות ויד אחת לבנה. היד הלבנה הייתה שייכת לעוזרו, הגוי, של שמואל. 'הנה הגנב', קרא שמואל. 'התרנגול שהבאתי הוא תרנגול ככל התרנגולים. כל שעשיתי היה למרוח אותו בפיח שחור. ידעתי שהגנב האמיתי יפחד ללטף את התרנגול. לכן הוא רק העמיד פנים שהוא מלטף את גבו של התרנגול, אך לא נגע בו באמת. ידיהם של האורחים החפים מפשע חן שחורות, ואילו ידו של הגנב נשארה לבנה ונקייה, אף שלמעשה הייתה זו היד המלוכלכת ביותר באולם כולו.' 'בראבו!' קראו כל האורחים ורצו לתפוס את הגנב. לזה לא הייתה ברירה אלא להתוודות שהצליח לשכפל את המפתחות לכספת של בעל האחוזה. הוא היה משוכנע לגמרי שיאשימו את היהודי בגניבה. הגנב קיבל את העונש המגיע לו, בעוד שמואל הושב למעמדו החשוב ושב וזכה לאמון שניתן בו.

ללמוד מאפרים ומנשה

בחור יושב אצל הספר שלו ומסתפר לקראת טיול עם החברה שלו לאמריקה. הוא הזכיר את הטיול לספר שהגיב, "לאמריקה!!! למה שמישהו ירצה לנסוע לשם!! זה צפוף מלוכלך ומלא אמריקאים. אתה מטורף אם את נוסע לאמריקה... אז, איך אתה טס לשם?" "אנחנו טסים בארקיע", הייתה התשובה, "קיבלנו מחיר מצויף! הפטיר הסתפר..." "ארקיע!!! נדהם הספר, זו חברת תעופה נוראית. המטוסים שלהם ישנים והמושבים מרופטים והם תמיד מאחרים... אז, איפה אתם מתאכסנים באמריקה?" "נהיה במקום קטן ואקסקלוסיבי המשקיף על הנהר הפטומק ברוקוויל". אמר בצניעות... "אל תמשיך!!! אני מכיר את המקום", התפרץ שוב הספר, "כולם חושבים שזה הולך להיות מיוחד ואקסקלוסיבי אבל זה חור, המלון הגרוע ביותר בעיר. החדרים קטנים השירות חצוף והמחירים מוגזמים... אז, מה אתם מתכוונים לעשות כשתגיעו לשם?" "אנחנו נלך לראות את נוי-יורק ומקווים לראות את נשיא ארצות הברית!" מתלהב החבור. "זה טוב...", צוחק הספר, "אתם ועוד מיליון אנשים מנסים לראות אותו. נראה לך שתצליחו?! מה אני אגיד לך, בהצלחה בטיול שלך, אתה תזדקק לזה..." לאחר כחודש הבחור חזר למספרה לתספורת. הספר שואל אותו על הטיול באמריקה. "זה היה נפלא!", מסביר הבחור, "לא רק שיצאנו בזמן באחד מהמטוסים החדשים של ארקיע, שדרגו אותנו למחלקה הראשונה. המלון היה נהדר. גם הם היו מלאים ולכן הם התנצלו נתנו לנו את הסוויטה של הבעלים, ללא תוספת מחיר!" "נו", מילמל הספר, "זה טוב אבל אני יודע שלא הגעתם לראות את הנשיא..." "למען האמת", אמר הבחור, "היה לנו מזל משום שכששיירנו בבית הלבן, איש המשמר טפח לי על הכתף והסביר שהנשיא מעוניין לפגוש כמה מהמבקרים, ואם הואיל בטובי להיכנס לחדרו הפרטי ולהמתין כדי שהנשיא יברך אותי אישית. חמש דקות אחרי זה, הנשיא נכנס ולחץ את ידי. וברכנו האחד את השני..." "באמת? מה הוא אמר?" נלהב הספר... הוא אמר, "מי עשה לך את התספורת הזוועתית הזאת?!" "לדעת לפרגן לשני זו ברכה! לא בכדי מברכים במנשה ואפרים שידעו לעשות זאת..." "בואו ניצמד לאלו שעושים זאת ונלמד מהם..."